

Megjelenik hetenkint háromszor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési díj:

Egész évre	12 fr. o. é.
Félévre	6 " " "
Évnyegyedre	3 " " "
Egy hónapra	1 " " "

Szerkesztői szállás:

belső számonként 131. szám.

Kiadó hivatal:

középutca Stein J. könyvkereskedése.

Előfizetési felhívás

„K. KÖZLÖNY”

1869. II-dik félévi folyamára.

Egy évre 12 forint o. ért.

Félévre 6 " " "

Évnyegyedre 3 " " "

Egy hónapra 1 " " "

Az előfizetési pénzek kiadó Stein Jánoshoz (bel-középutca Stein könyvkereskedése) küldendők, hol a pontos szétküldésről gondoskodva van.

Az előfizetési összegek beküldésénél **postai utalványt** kérünk használni, mely **jutányosabb** és kevesebb fáradsággal jár a pecsét alatti küldésnél; így például: 3 frtért 18 krt kell fizetni a feladásnál és 3 krt itt az átvevénél, holott a **postai utalványra 1 darab 10 kros bélyeg ráragasztásával minden ki van fizetve.**

Stein János,
a „K. Közlöny” kiadója.

Milyen lesz a katolikus autonomia?

(=) Olvasóinkat bizonyára érdekli tudni, milyen lesz az a katolikus autonomia.

Mennyiben fog az önkormányzat újabbkori elveinek megfelelni, és mennyiben érindi el annak azon mértékét, melyet a hazai protestáns hitfelekezetek élveznek.

Azaz: valódi, vagy csak névleges lesz-e?

Erdélyben, a vallási türelem háromszázados hazájában, hol a különböző vallásfelekezetek a legszebb egyetértésben élve egymással, sőt csaknem minden harmadik házasság vegyes levén, a katolikus félnek, általában minden erdélyrészi katolikusnak naponként alkalma van közelebb ismerni, ugyszólván érezni és becsülni a protestáns hitűek önkormányzatának üdvös eredményeit, holmi surrogatummal meg nem fognak elégedni.

Kétszeresen indokolva van tehát az ebbeli érdeklődés, a kíváncsiság.

És mi szerencséseknak éreznük magunkat, ha t. olvasóink kíváncsiságát kielégíthetünk, s még szerencsésebbeknek, ha olyan önkormányzatra lehetne szert tenni, a milyennek azt mi óhajtanók; de, fájdalom, e fontos kérdés megoldásának még csak kezdeténél állunk.

Az éppen együtt ülő előkészítő katolikus congressus még csak most tanácskozik azon választási szabályzat felett, melynek alapján az alkotmányozó gyűlés, ki tudja mikor, egybe fog hivatalni.

Az alapelveket majd csak ama nagy gyűlés határozza meg, addig tehát a leendő autonomia alakjáról bizonyost nem tudhatunk.

De van egy előjel, mely jó eredményre enged következtetnünk.

Pesten több tekintélyes hazafi, többnyire országgyűlési képviselők, egy katolikus napilap kiadása és szerkesztése végett egyesültek, melynek czime: „Szabad egyház” lesz, s mely már folyó hó közepén kezdve megjelenik.

E czim már oly jelszó, oly lobogó, mely alá szívesen sorakozik minden szabadelvű katolikus ember.

A program maga pedig, mely a magyar kath. közönséghez intézett felhívásban előadatik, még kielégítőbb, a mennyiben oly irányt jelöl ki, mely a kitűzött lobogóval tökéletesen összhangzik.

Röviden szólva a „Szabad egyház” czimű lap a magyar püspöki kar 1848-diki nyilatkozványát fogadta el kiindulási pontul, az ebben részletezett elvek szerint óhajta a nézeteket megérlelni, s a kath. autonómiát kivívni.

A püspöki kar 1848-ki nyilatkozványa pedig névszerint a következő elveket karolta fel s tüzte ki valósítás végett:

a szabad egyházat a szabad államban; a képviselt elvét az egyház nem szorosan vallási ügyeinek kormányzatában; a képviselt alapján alakulandó vegyes gyűlekezetek befolyásának mindenre kiterjesztését, mi a lelki hatalom körén kívül áll; a szabad alkotmányos institutiók kiterjesztését a kath.

egyházra, mikép ez oly helyzetet készíthessen magának a társadalomban, minővel a protestánsok e honban már régóta bírnak, kik egyházukat a statushatalom fölülegyélése mellett önmaguk kormányozzák. Általában, hogy a katolikus hívek önállóan intézkedhessenek az egyházi kormány szervezetére nézve, és függetlenül rendelkezhesse az egyházi ügyek körül; az egyházi főnököket az államtól függetlenül választassák; az oktatás és nevelés ügyeit intézhessék; az egyházi és — az egyetem kivételével — iskolai javak s alapítványokról, mint tulajdonokról szabadon rendelkezhesse.

Mindezek még most csak egy megindítandó lap programját képezik, amde a magyar katolikusok összetartása és törhetlen buzgalma által tetté érleltethetnek, örvedetes valósággá varázsolhatatnak át.

Bécs, július 12. 1869.

A delegáció — miként már jelém — tegnap, azaz: vasárnap délutáni 4 órakor tartotta a magyar kir. miniszterium palotájának újonnan átalakított főnyes helyiségeiben első ülését.

Korelnök gr. Májláth Antal kir. főasztalnokmester, korjegyző gr. Apponyi Sándor voltak.

Az elnök néhány üdvözlő szava után a szabályok értelmében mindenekelőtt constataitott, hogy a bizottság alakulhat, mert a 60 megválasztott tagból 46 van jelen, tehát kétharmad részről, mint a mennyi kívántatik, több.

Ezután az elnökre, alelnökre és három jegyzőre adattak be külön a szavazatok.

A scrutinium ugyanazon eredményt mutatta fel, melyet szintén prognostikáltam már.

Ez alkalommal azon talán még soha, vagy legfőkébb ritkán előfordult eset adván magát elő, hogy t. i. a korelnök választatott meg elnöké, néhány percig némi zavar látszott uralkodni a fölötte, vajjon a korelnök önmaga nyilvánítja-e elnöké történet megválasztását, míg végre a gyűlekezet véget vetett a habozásnak és harsány éljenekkel mintegy beiktattaa megválasztott érdemes államférfit, székebe.

Elnök ő exelja meleg szavakban köszöntö meg a benne összpontosult bizalmat, hangsúlyozva biztosítá a gyűlekezetet keble őszinte bafafui indulatáról, kiemelte a mostani ülészek fontosságát, a teendők halmazát, végül kartársainak támogatását kérte ki.

Bittó István alelnök szintén néhány szóval mondott köszönetet az irányában nyilvánult bizalomért.

Megválasztatván ezután a jegyzők is, a bizottság alakultnak jelentett ki.

Jelen voltak az ülésben Beust, Becke, Kuhn közöminiszterek, gr. Festetics György és b. Orczy Béla s Weninger Vincze, kik a közös kül- és pénzügyminiszteriumot fogják képviselni, míg a közös hadügyminiszterium képviselője Benedek Sándor tábornok leend.

A bizottság alakulása után bemutattattak a közös miniszteriumok terjedelmes előterjesztései az 1869-diki budget tárgyában, valamint bejelentett az is, mikép ő Felsége külön kihallgatáson fogadandja a bizottságot; melynek határnapja azonban még nincs kitűzve.

Most 6 bizottmány választatott meg. T. i. a naplóíró, a költségvetési, a külügyi, pénzügyi, a hadügyi, tengerészeti, melyek ülés után mindjárt megalakították az albizottságokat is.

Az ülés esti 6 órakor ért véget.

Éjféli fél 12 órakor delegátusaink nagy része lerándult Pestre, a képviselőház mai ülésében jelenleendő; honnan pénteken jönnek vissza s egész erővel fognak a megoldandó munkához látni.

Gróf Széchenyi és Radvánszky zólyomi főispán akadályozva lévén résztvenni az ülésekben, helyettük a pötagok hivatnak be.

Ő Felsége a király tegnap érkezett Bécsbe.

A delegátókat ő Felsége szombaton fogja elfogadni.

Kik a 48 előtti reformpárt utódai.

(A „Pesti Napló” után.)

II.

„(t. i.) Kimutattuk tegnap, miszerint pártjaink egyéneit tekintve, Vukovics uron, ki a mai ellenzék vezérei közé nem tartozik, s mint, legálább multja után ítélve, valóban liberális módon jutott az ellenzék padjaira, — a baloldal az egy Ghyerzy Kálmánnal bir csak azok közül, kik már 48 előtt szerepeltek.

A baloldal 48 előtti reformátóri érdemeit tehát Ghyerzy Kálmán urban, a névleg magyar királyi, de a Metternich-rendszer alatt titleg cs. k. s

mindenesetre conservatív itélőmesterben látjuk megtestesülve, kire 48 előtt még a rozsz nyelvek sem merték ráfogni, hogy liberális, s ki 1857-ben száz-nál több pur sang óconservatív társaságában aláírta azon az osztrák császárhoz intézett petitiót, mely az osztrák „monarchia egységéről” a „birodalom erejéről” oly loyális phrázisokban ümleng, hogy valóban nagy szivtelenség volt Bach bárótól e petitiót elnyomni, melyben annyi „bíres” magyar ember üzte az osztrák Einheitsstaat cultusát.

De hagyjuk az egyének kérdését, mely végre is személyeskedésekre vezetne. Térjünk át a pártok politikájára, kövessük Vukovics urat e térre is, — ki alkalmasint érezve az egyének tekintetében pártjának gyalogságát, beszédében azt mondja a többi közt, hogy annak megítélésére, vajjon melyik pártunk utódja a 48 előtti nagy reformpártnak, a legbiztosabb mérték az, hogy vajjon a „48-iki törvényeknek melyik párt buzgóbb védője?”

Elfogadjuk a mértéket.

A baloldal az érdemes képviselőnek ezen szavait is megéltenezte, de azért Vukovics urnak ezen argumentuma még szerencsétlenebbül van választva, mint az, melylyel bővebben tegnap foglalkoztunk.

Melyikünk védte hát buzgóbban a 48-iki törvényeket? melyikünk fogta fel teljesebben a 48 nagy eszméit? melyikünk maradt hűvebb a 48 diki traditiókhoz? önk e ott a baloldalon, vagy mi, a Deák-párt?

A 48 véget vetett a sérelmi politika nyomorainak, mi feltűnkedtünk e kicsinyes politikán: önk ismét elővették annak korhadt veszszőpáripáját.

A 48 a népek szövetségének elvét proclamálta Ausztria népeivel szemben, mi ez eszmét megvalósítottuk: önk el akarták szigetelni a magyar nemzetet Ausztria népétől.

A 48 a népsuverenitás elvét mondá ki, mi az igének testét adtuk, midőn Ausztria népével szerződésre léptünk: önk ignorálni akarták az osztrák népet, s annak rovására a korona hatalmát akarták növelni.

A 48 szétépte a „Corpus Juris” elárgult lapjait, mi új lapokat igattunk az elmállottak helyébe: — önk azokat reconstruálni akarják.

A 48 kimondá az általános vallásszabadság, a teljes türelem elvét, mi ennek megvalósítására törekszünk erők javával: önk a felekezeti válaszfalak fenntartásáért rajonganak.

A 48 a szó nemes és hasznos értelmében szakított a multtal; mi e szakítást elfogadva, sőt ömmel üdvözölve, a jelenben egy jobb jövőnek alapjait igyekszünk lerakni: önk minden alkalommal feljajdulnak az e mult hulláján ejtett sérelmek felett.

48-ban Kossuth kifejezése szerint: „európai színvonalra emeltük politikánkat;” mi meg akartuk tartani e színvonalon nemzetünk politikáját: — önk azt lépten nyomom a megyei sőt a malom alatti politikai nívaujára igyekeznek leszállítani.

Bátran kérdjük tehát, bizva, nem önk kicsinyes pártgyűlölet által elnémitott részrehajlaltságában, hanem bizva a história igazságos ítéletében: bátran kérdjük, büszkén viselve teljes súlyát tetteink felelősségének, ki volt hűvebb a 48-diki törvényhozás nagy eszméihez? mi-e, kik a 48 által Magyarországon meghonosított 1789-iki elveknél zászlaját ragadva, nem hajtvaz az alul áskálódó előítéletekre, nem dőbvenve vissza a felül uralkodott balfogalmaktól, dícső forradalmunk nagy eszméit már részben megvalósítottuk, kik a 48 államjogi programját kiegészítve, a forradalmat e téren befejeztük, s kik most minden erőnkkel igyekszünk, az önk ellenállását legyőzve, ez eszméket belintézményeinkben is érvényesíteni?

Vagy önk, kik a 48 nagy eszméit a 47-es sérelmi politikának eszközüvé állapítják, kik elfogulva a fel nem világosított tömegek kedvező előítéleteitől, e nagy eszméket egy kicsinyes politika keretében akarják szorítani, kik megcsontítva, elékienítve, félremagyarázva a forradalom traditiót, jobb ügyre méltó kitartással gátoltak bentünket az államjogi téren a forradalom befejezésében, s kik most példátlan elkeseredéssel gátolják belintézményeink oly szükséges reformját?

A pillanat muló népszertiségét, melynek báráit gyakran elfoglaltság és előítéletek osztogatják, élvezhetik önk; de — és e meggyőződés, mint eddig, ugy ezentul is megővöndja lelkünket a csüggedéstől a jelen fátadalmi közt, a tisztán látó értelem, a kicsinyes érdekek- és előítéleteken felül emelkedő pártatlanság már ma is nekünk ad igazat, s a minden emberi törekvések igazságos bírja, a történelem, feljegyzendi e pártból, hogy

Hirdetési díj:

öt hasábos garmond sorért 1-ször 7 kr.
2-szor 6 kr. 3-szor 5 kr. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj.

Hirdetések felvételnek:

Bécsben: Oppelk Alajosnál (Wollzeile 22.)
Haasenstein és Voglernél (Neuer Markt 11 szám.)
Pesten: Zeisler M. (Király utca 60 sz.)

Nyilttéri cikkek

sors után 20 kr. előleg beküldése mellett a szerkesztőséghez czimzendők.
Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltetik.

ha tévedt is koronként, mi az emberi gyalogság elkérülhetlen attribútuma, ezélja, melyért küzdött, nem vala más, mint a 48 ki eszmék megszilárdítása, megvalósítása!

Eszerint akár pártjaink személyeit, akár azok politikáját tekintjük, mindenképen azon eredményre jutunk, hogy az 1830—48 iki nagy nemzeti reformpártnak utódai mi, a Deák párt vagyunk.

De eszerint önk uraim, ott a baloldalon, önk nélkül maradónak. Ez kegyetlen dolog volna oly pártra, mint a baloldal, mely alig tud hova lenni rengeteg demokratismusával.

Ha tehát minden áron ki kell kutatnania önk pártja származásának, miután Vukovics ur ez iránti kísérlete nem sikerült, engedjék meg, hogy mi is segédkezet nyujtsunk a baloldal genealogiájának megállapítására.

Mert, és ezt demokratikus pirulással valljuk be, az önk politikájának családja jóval mélyebben nyulik be a multba, mint a miénk; az ancienitás érdeme elvitázhatlanul az önké.

Volt ugyanis egy korszaka históriának, melynek viszonyai sokban hasonlítanak a jelenhez.

Azon kor volt ez, melyben Széchenyi fellépett. Fellépett modern, nyugoti, s a magyar institutiók szempontjából teljesen nemzetellenes eszmékkel. Szabad föld, általános birtokképeség, közteherviselés, törvényelőtti egyenlőség, — ezek voltak a „Hitel” főeszméi. Ez eszmék Magyarországnak ugy politikai, mint társadalmi viszonyai, melyek százados históriai fejlődés eredményei valának, oly radikális ellentétben álltak, mint akár a Bachrendszer a 48-iki törvényekkel.

De voltak, akik ez eszmék veszedelmes természetét felismerték. Létezett azon u. n. patriotikus ellenzék, mely az 1790/1-ki oppositio elfonyadt maradványaiából keletkezve a nemzet nagy részét magába ölelte, mely az 1804-től 1825/7-ig tartott néhány országgyűlésen vitte, jobbnak hiányában, a vezérserepet. Élt még azon ellenzék, mely a jobbágyok számára némi emberséges bánásmóddal könyörgő Nagy Pált a „ne stultiset” historikus nevezetességgü közbekialtással neveléssé tette.

Ezen ellenzék nagyban produkálta a sérelmi politikát. A reformoktól fázt, mer Verbőczy Part. I. tit. 9-sa nem szólt rólok. A francia forradalom eszméitől irított, mert a Corpus Juris előtt ismeretlenek valának. A demokratia hallatára megplano kereszteset vetett magára. Államtudományának összesége abban rejlett: circumvallálni a nemesesség privilegiumait. — A Corpus Juris volt akkorja, — ami ebben nincs, az rozsz és veszedelmes a hazára nézve.

Evvel az ellenzékkel gyűlt meg baja először is Széchenynek.

S ez ellenzék a „Hitel” eszméi ellen nem azt hozta fel kifogásul, hogy a szabad föld által az urak elvesztenék jobbágyaikat, hogy az általános birtokképeség, mely nélkül a nemzet 19—20 ad része ki volt zárva a fekvő birtoklásából, megfosztaná az aristocrátiát eddigi monopoliumától, hogy a közteherviselés az uraknak pénztükbe kerülne, a világért sem. Ez volt oppositójuknak indoka, de érveik a „Hitel” ellen egészen mások valának. Ők megtámadták Széchenyt, mint hazárulót, ki alá akarja ásni a nemzet százados jogait, szabadságát, mint nemzetietlen újítót, ki a nemzetet ki akarja forgatni eredetiségéből, mint halálos ellenséget az országnak, kinek eszméi sirba vinnék a hazát.

Ezen ellenzék idővel mindinkább fogyott erőben, emberekben. Végmaradványai a 48 előtti kormánypárthoz csatlakoztak, s ennek segélyével akadályozták a nemzeti reformpárt minden törekvéseit; hozzásegődtek a bécsi kormánypolitikához, melynek czélja volt a magyar lebilincselve tartani elavult intézményeihez, meggátolni haladását, fejlődését, erősödését; mert érzék, hogy a reformpárt diadalával az ő napjuk örökre lealdozik.

Ime röviden azon „nemzeti” párt története, mely Magyarországon a reform-mozgalmat megelőzte, de általa lassankint battersze szorítottat, míg végre a reformpárt 48-diki diadalát ezt a „törpe minoritást” is elnémitá.

Tagjai elhaltak, elzüllöttek, de politikájuk még él.

Igen természetes, hogy e politikát ma többé nem a nemadózás melletti agitációkról ismerhetjük meg; igen természetes, hogy egészen más dolgokat hirdet ma, mint hirdetett 48 előtt, mert mások ma a szőnyegen forgó kérdések.

De megismerhetjük alapeszméjéről, mely nem más, mint: idegenkedés a korszerű reformoktól, szűkkeblű hozzátapadás a mult elavult intézményeihez.

Ez volt a 48 előtti táblabíró-politika fő jel-

lemvonása, erről ismerhetni meg ma a baloldali politikáját.

Ez a baloldali genealogiaja. Ime, ezek önöknek politikai ősei. S vajjon ki ne ismerne fel a kettő közt a szellemi rokonságot?

Önök, kik minden szükséges változás ellen a multra hivatkoznak, kik az államjogi kérdésekben a 48-diki eszmék nagy szabású politikája ellen a sérelmi politika kicsinyes fegyvereivel küzdtek, kik ma, midőn mi igazságszolgáltatásunkat javítani, s úgy szólván európai színvonalra emelni akarjuk, minden újításban, minden szükséges reformban az ország „régijogainak” veszedelmét látják, kik a szabadság nevében küzdenek a haladás ellen, — önök egyenes utóda az azon patriotikus oppositiónak, mely tudott cifra representációkat meneszteni Bécsbe, de mely ugyanezen okokkal, köröm szakadtáig küzdött a nemzet haladásáért és valódi felszabadulása ellen.

Meglehet, sőt akarjuk hinni, hogy e politika a baloldali számos tagjának intencióival meg nem egyezik, hogy tehát sokan öntudatlanul üzik ma a tespedés e politikáját, — de az áll, hogy ezáltal csak ártalmára vannak a hazának, mint volt a 48 előtti táblabíró-politika.

Reméljük is, hogy e párt szabadelvű tagjai előbb utóbb be fogják látni e helyzet ferde voltát, — de a jelenben, ma követett politikájuk után ítélve, csak a 48 előtti conservatív pártnak lehetnek utódai.

Sokáig gátolta e párt nemzetünk haladását, hazánk felvirágzását, de végre is, meggátolni nem bírta. A reformpárt győzött 48-ban, s az nem lehet, hogy ma, midőn a hatalom, mely 48 előtt a conservatívokkal szövetségbe, a mi részünkön áll, az nem lehet, hogy a 48 előtti táblabíró párt utódai ma győzhessenek a reformpárt örökösén.

E meggyőződésből mi erőt merítettünk feladatunk teljesítésére. E körülményekből önök tanulságot meríthetnek, — s ha ezt teszik, úgy rövid idő múlva egyesült erővel vezethetjük előre az országot a haladás áldásos pályáján.

Vagy ugyanazon epitaphiumra vágyódnak önök, mely a 48 előtti táblabíró politikusok sírját díszíti?

Még van idő. — Válasszanak.“

Horváth Boldizsár igazságügy-miniszter beszéde

a képviselőház 1869. évi július 3-dikán tartott ülésében.

(Folytatása és vége.)

Uraim! A többi szemrehányás között (Balról: Halljunk!) foglaltatik az is, hogy hát miért nem terjesztettük elő az összes tervezet mindazon intézményekre, melyeket e haza számára létrehozni akarunk. (Ivánka Imre: Nem mondta senki.) Itt mondták p. o. (Halljunk! Halljunk! Senki sem mondta, csak a bírósági rendezést és a megyék rendezését kívántuk egyszerre tárgyalni.)

Elnök: Meltőztassanak a közbeszólástól tartózkodni.

Horváth Boldizsár igazságügy-miniszter: Igen, mondatott, hogy miért nem terjesztettük elő egész alapra a jövőnek; szemrehányás tettett azért is, hogy miért adunk ily részletes törvényjavaslatot, hol van a békebírátság, hol az esküdtzéki institutio? (Zaj.) Határozottan mondhatom, hogy jól hallottam, ezen szemrehányás emeltetett. (Jobbról: Igaz!)

Hiszzen tisztelt ház, bajos egyszerre mindent létrehozni, de én azt gondolom, hogy sokkal jobban tesszük, ha valamit teszünk, mint ha mindent akarunk és nem teszünk semmit. (Élénk helyeslés és derűtlenség jobbon.)

Azt mondják, hogy ezen részletes reform megzavarja, kockáztatja a létező intézmények harmóniáját, ezt — úgy gondolom — éppen tisztelt barátom Várady Gábor is mondta. De hiszen létező harmóniáról nem lehet szó, hanem van szó a létező disharmóniának megszüntetéséről. (Tetszés a jobboldalon.)

Van szó arról, hogy mindazon intézményeket, melyeket birunk, de melyeket át kell alakítanunk, és mindazon intézményeket, a melyekkel nem birunk, a melyeket tehát még csak teremtenünk kell, harmóniába hozzuk a parlamentaris institutiókkal. (Tetszés.)

Ime uraim, ez általános mérv- és irányadó: a parlamentaris rendszer és a műveltség igényei.

De mintán mindent egyszerre létre nem hozhatunk, csak arra kell ügyelnünk, hogy minden részletes alkotásaink ezen általános mérv- és irányadóval harmóniában álljanak.

Egyébiránt programot kívánnak tőlünk; hiszen maga ő Felségének trónbeszéde nem más, mint egy nagy program. Hányszor elmondtuk elveinket a megtervezéséről. Elmondtuk a törvénykezéssel is, kijelentvén, hogy a szabéliség, a nyilvánosság és közvetlenség elvét a polgári törvénykezésnél, az esküdtzéki institutiót pedig a bünyádi eljárás terén akarjuk behozni.

Ha önök ezen alapelvekkel megelégszenek, akkor so baj, De ha önök azon szempontból indulnak ki, hogy önök nem bocsátkoznak addig semmi részletes reformjavaslat tárgyalásába, míg az összes reformmunkálatok endetail a ház asztalán

nem fekszenek, méltóztassanak e házat legalább 5—6 évre szüneteltetni, téltenségre kárhoztatni, mert nincs emberi erő, mely képes legyen mindannak, a mire szükségünk van, részletes kidolgozását 5—6 év előtt befejezni. (Élénk helyeslés jobbról. Zaj balról.)

Arról is vádolnak bennünket, hogy megtámadjuk a nemzeti geniust.

Mindig hallottam, hogy vannak rossz és vannak jó geniusek (Derűtlenség: Halljunk!) A rossz geniusek közé tartozik például az én véleményem szerint a többi közt az is, a mely a maga ihlettségét, erejét abból szokta meríteni, a mit a restauráció alkalmával csapra szoktak ütni. (Nyugtalan-ság balról.)

Mi ezen rossz genius sugallatára nem hallgatunk.

De ha azon geniust értik, mely a felvilágosodás, a műveltség, az elfogulatlan-ság fáklyájával meg előre bevilágítja azon tért, melyen baladnunk kell, és melyen minden lépten, nyomon előlételek akadályá zárja el utunkat: akkor e genius a mi táborunkban van, ezen geniust mi követjük. (Élénk hosszas helyeslés és éljenzés jobbon.)

A szabadelvűségről tartottak önök leczkéket nekünk.

A szabadelvűségnek is két neve van.

Egyik az, a mely majd a multak dicsőségén, majd a jövő ábránd képein mereng, mely kényelmesen uszik a napi vélemények áramlatával a helyett, hogy annak helyesebb irányt törekednék adni, a mely rombol és alkot a szerint, a mint a népszerűség követeli, mely nem eredményt, hanem tapsokat hajhász, nem törődve azzal, ha e tapsok vihára megrendítend mindazt, a mi egy szebb jövőnek alapját képezi! (Hosszas éljenzés jobbról.)

Ezen áll, ezen olcsó szabadelvűség nem a mi kenyertünk. (Élénk helyeslés jobbról, zaj és ellenzés balról.) De van a szabadelvűségnek egy más neve is, mely az erkölcsi bátorságnak és a politikai ildomnak házasságából származik, a mely minden minden elfogultságtól, előítélletől, kibontakozva minden nyomás alól, jöjjön az felülről, vagy alól, mindent mer, a mi biztosítja, ellenben mindentől fél és mindent kerül, a mi kockáztathatná a jövőt; (Élénk helyeslés és éljenzés jobbról.) inkább teremti, mintsem követi a közvéleményt (Helyeslés jobbról.) cseljét és jutalmát nem a tap-sokban, hanem a sikerben keresi. (Élénk helyeslés jobbról.)

Ez a szabadelvűség a mi vezérszavunk! (Ohó balról. Ugy van! jobbról.) E szabadelvűség vezetett bennünket a közjogi téren is, (Közbeszólás balról: Köszönjük! Látjuk!) a midőn nem az volt jelszavunk, hogy mindent megnyerjünk, vagy mindent kockáztassunk, (Helyeslés jobbról.) hanem az életkérdést abban találtuk, hogy minél inkább feloldjuk a nemzet karjait a bilincsek alól, (Helyeslés jobbról.) hogy szabadon mozoghasson, tudva azt, hogy ha van e nemzetnek jövője, azt csak saját munkája és erőfeszítése hozhatja meg. (Éljenzés. Nagyon jó! jobbról.)

Ezen szabadelvűséget követttük a szentszékek kérdéseiben is, (Közbeszólás balról: Szép szabadelvűség!) melyet annyiszor szemünknek vetettek önök. (Halljunk! balról.) Nem akarván idő előtt felzavarni egy oly alárendelt kérdést, mely egy sokkal nagyobb és sokkal fontosabb kérdéssel, t. i. a polgári házasság kérdésével van összeköttetésben, (Ez a junctim! balról. Helyeslés! jobbról.) s a melyet önök ma hiába oldának meg, még rendezetlen viszonyaink között, míg csak közegéről sem rendelkezhetünk, (Felkiáltások balról: junctim! Zaj!) melyekre a házassági anyakönyvek vezetését bizni lehetne. (Ugy van! jobbról.) És ezen szabadelvűség a mi vezérünk a jelen kérdésben is, (Felkiáltások balon: Oh!) mindazon pressiók ellenében, melyeket a napról napra betejezett kérények által akarnak ránk gyakorolni. (Ugy van! Élénk helyeslés a jobboldalon.)

Azt mondják önök uraim, hogy e törvényjavaslat nem fogja megnyugtani, kielégíteni a nemzetet. Igen, elbizsem, hogy lesznek olyanok, kiket e törvényjavaslat nem fog kielégíteni, nem fog megnyugtani, p. azok, kik a megyebáz szük ablakából nézik a világot. (Helyeslés, derűtlenség jobbról; ellenmondások balról.) például azok is, kik saját hatalmukat féltik, ha a megyei omnipotentiát kellő színvonalára degradáljuk (Élénk helyeslés jobbról. Egy hang: Nyáry Pál! Zaj.) nem fogja kielégíteni azon ügyes kortes-vezéreket sem, (Felkiáltások a balon: tehát a minisztereket! a jobboldalakat!) kiknek ezentul kevesebb titulus bibendi jut. (Zajos viszettség balon. Helyeslés jobbról, derűtlenség.) Hanem meg fogja nyugtatni, kielégíteni a népet, (Ellenmondások balról.) mely ha majd látni, érezni fogja (Zaj. Halljunk! Halljunk!) a jó, részrehajlatlan igazságszolgáltatás áldásait, (Ellenmondások balról.) tapasztalni fogja, hogy azon oltalom, melyet neki egy minden pártérdeken felül emelkedő bíró nyújt, sokkal többet ér azon mulékony előnyöknél, melyeknél több eredményt a választásokból úgy sem igen buz. (Zaj.)

Uraim! most úgy hiszem, befejezhetjük a csatározást. (Igaz — balról, halljunk — jobbról.) Sajnálom, hogy önök haragját magamra vontam. (Felkiáltás balról: Mit sem tesz! Simonyi Lajos báró: Nem maradunk majd adósok!) Hanem én ezt igen természetesen találom, mert nagyon érzékeny ves-

teségek és csapások azok, melyeket önök e csatározás alatt szenvedtek. (Derűtlenség jobbról, ellenmondások és nyugtalan-ság balról.) Elvesztették mindeneik előtt azon zászlót, melyre eddig kiváltságot tartottak: a 48-diki nagy elvek zászlaját; (Helyeslés jobbról, zajos, élénk, szilmi nem akaró ellenmondások a balon.) hiszen éppen azon oldalról oly éles kritikát hallottam a parlamentaris kormány-rendezér ellen e napokban, melyet a legmegrögzöttebb ó conservatív is a legnagyobb megnyugvással irbat alá. (Élénk, hosszan tartó helyeslés jobbról. Felkiáltás a balról: Ott vannak a conservativek, azon az oldalon.)

Oh uraim, ha összehasonlítjuk az önök nyilatkozatait azok nyilatkozatával, kik 48-ban az akkori törvényhozás elveinek és szellemének tolmácsai voltak, akkor önökben nem ismerhetjük fel a 48-diki elvek harcosait. (Mozgás a baloldalon.)

Hiszzen önöknek az egész politikája miben áll? (Felkiáltások a balközépen: De kihez szól!)

Abban, hogy a parlamentari kormány ellenében a hatalom súlyát a megyékbe fektessék, hogy ez által megszibbaszák a parlamentari kormány tevékenységét és életképességét iránti hitet megingassák. 1848-ban a 48-as párt másképpen védelmezte a kormányt.

1848 június 14-én tartott ülésében (Zaj. Halljunk!), a midőn arról volt szó, hogy vizsgálat alá vonják a krasznamegyei főispánt és megyei bizottság tagjait, mert egy miniszteri rendeletet nem teljesített, azon ülésben a 48 diki férfiak egyik hatalmas és igen tisztelt tagja következőleg nyilatkozott: (olvass néhány mondatot Nyáry Pálnak a parlamentarismusról érdeklődő 1848 június 14-én tartott beszédéből.)

Ezt igen tisztelt barátom Nyáry Pál úr mondta. (Mozgás a baloldalon. Halljunk! a jobboldalon.) Ugyanakkor mondatott még más is; a szavak ezek:

„Hála Istennek, a megyei omnipotenciának már egy kissé nyakára hágtunk. Hanem én a bálvány-Isteneket nem akarom csak változtatni, de akarok mást állítani a megyei mindenhatóság helyébe, melyről senki sem tudja, hol kezdődik és meddig megy.“

E szavakat pedig Nyáry Pál mondta. (Éljen Nyáry Pál! a baloldalon. Most is mondja! Derűtlenség a jobbon.)

De fölveszszük az önök által elejtett zászlót és hiven meg fogjuk örízni azt, nem kérünk rá semmi privilegiumot, mint önök; sőt szívesen látunk bár kit is, ki velünk együtt e szent jelvény alá áll, csak azt követeljük tőle, hogy oly irányban vigye és kövesse azt, a melyet azon jelszó jelez, nem kívánunk más jogot, más privilegiumot e zászlóhoz, hanem csak azt, hogy annak hitelét és becsületét megvédelmezhesse.

Vesztettek önök uraim e csatározásban még egyet, azt t. i., hogy a csata hevében lebullott zárt-sisakjok, mely politikai arcukat eddig fedte a világ előtt. (Helyeslés a jobbon. Mozgás a balon.)

A mit eddig csak gyanítottunk, azt most önökben színről szíre látjuk, a régi táblabírákat új kiadásban. (Derűtlenség a jobbon. Nagy zaj balról. Mi meg Bach huszárokat! Az osztrák magyar hazafiakat!)

Nem szölok többet t. ház. (Halljunk! mindkét oldalról.) Induljunk hát ennyi csatározások után a döntő csata elé: a szavazó-árna-baz. Mindenik tábornak megvannak a maga szövetségesei! egyik táborban vannak az előítéletek, (Zajos ellenmondások balról. Élénk helyeslés jobbról.) a másikban az elfogulatlan-ság. (Oh! oh! balról) önök talán támaszkodnak a petitiókra, mi a hallgatag, de legyőzhetlen intelligencia erejére. (Élénk helyeslés jobbról. Zaj balról.) önök mellett harcol a mult, mellettünk a jövő. (Élénk helyeslés jobbról. Közbeszólás balról: gyönyörű kiáltás!)

Habár Simonyi Ernő képviselő úr kétségbe vonta a többséget, hanem azért mi mégis félelmetlenül megyünk a döntő csata elé, tudva azt, hogy oly ügynek szolgálatában állunk, a mely mellett elbukni is sokkal nagyobb dicsőség, mint a minőt nekünk az ellenkező ügy győzelme adna. (Hosszas élénk éljenzés jobbról; folytonos zaj balról. Halljunk Vukovicot! balról, szavazunk! Halljunk az elsőket! jobbról. Általános zaj, izgatottság.)

Magyar országgyűlés.

A képviselőház ülése jul. 12-én.

Schwarz Gyula interpellálja a honvédelmi minisztert, hogy a honvédelemről szóló 1868 ki 40. és 41. t. cikkben említett concretul státust úgy érti e a hadügyminiszter, hogy a cs. k. közűs hadseregből a honvédséghez átment tisztek, kik 5—6 évvel ezelőtt nyertek tisztséget, korábbiakat nyertek azon honvédtisztek fölött, kik 1848-ban, tehát ezelőtt 21 évvel lettek tisztekké? hány évig kell szolgálni a honvédtisztnak, ki 1848 előtt a cs. kir. hadseregben nem szolgált, hogy nyugdíj-képes legyen? hajlandó e a honvédelmi miniszter a felelet drága honvédtiszti egyenruhát más jutá-nyosabbal cserélni fel, s arra levonással, vagy a nélkül előleget adni. — Közöltetik a honvédelmi miniszterrel.

Kapp Guszáv felel azon válasza, melyet a Királyföldnek kivételes állapotba helyezése iránt beadott interpellációjára a belügyminiszteről nyert.

Kijelenti, hogy azzal semmi tekintetben megelégedve nincs, s kéri a házat, határozná el, miszerint a Királyföld ne ideiglenes miniszteri rendeletekkel kormányoztassék, hanem valahára helyeztessék a törvény hatalmá alá, s addig is a fennálló törvény fenntartassék.

Zeyk Károly belügyi államtitkár kijelenti, hogy azon miniszteri rendelet, mely a Királyföldre kibocsátott, a száz egyetonnek két rendbeli munkálata alapján készült. Tiltakozik a bureaucratikus elnevezés ellen, mert a törvényhatóságok most is magukat kiegészítő képviselőtestületekkel bírnak.

Tudomásul vétetik, Kapp G. képviselőnek jogában hagyatván e tárgyban javaslatot tenni.

Gorove beteszti a népszámláláshoz szóló szentesített törvényt. Tudomásul vétetvén a főrendekkel közöltetik.

Raisz Szilárd interpellálta az igazságügy-minisztert, vajjon volt-e azon felszólításának eredménye, melyet Almásy képviselőhöz intézett az általa említett azon bíró tárgyában, ki e képviselő állítása szerint 4000 frttal megvesztegetett, s ha igen, intézkedett-e a szigorú vizsgálat iránt. — Közöltetik az igazságügyminiszterrel.

Napirenden van a magyar-gácsországi vasútról szóló törv. javaslat tárgyalása; eredménye lett, hogy a javaslat általánosságban elfogadtatott.

A képviselőház ülése jul. 13-kán.

Pátrubány Gergely interpellációt intéz a közlekedési miniszterhez; a mult évben hozott törvény értelmében a keleti (erdélyi) vasúti vonalnak egyik állomásán Erzsébetvárosának kell kitézteni; most azonban a társulat úgy vezeti a munkálatokat, hogy Erzsébetváros nem is érintetik; kérde tehát: van-e tudomása a miniszternek a társulat ily intézkedéseiről, és szándékozik-e idejekorán gondoskodni, hogy Erzsébetváros a törvény által biztosított állomását megkapja?

Gr. Mikó Imre közlekedési miniszter azonnal válaszal s kijelenti, hogy mindaddig, míg a társulat a részletes terveket föl nem terjeszti, nem szólhat a dologhoz; egyébiránt még megjegyzi, hogy az, miszerint valamely város állomáshelyül tüzetett ki, nem azt jelenti, hogy a vonalnak a városba be kell menni, — ez a helyi viszonyoktól függ.

Kiss János a Bösörményi-ügyben multkor a házban folyt viták következtében felszólal az ellen, a mit Szilágyi Virgil elmondott, hogy a miniszter kész volt Bösörményit fűrdő becsátani egyszerű magánlevél alapján, s hogy megkegyelmeztetés is fölterjesztette volna ő Felségéhez, ha ezt ő maga, vagy helyette más valaki kéri. Ez vád a törvényhatóságok, vád a nemzet ellen (nevetés), neki kötelessége ez ügyet földeríteni. (Zaj, dologra!)

Elnök figyelmezteti a szót, hogy vagy interpellációt, vagy indítványt adjon be, mert ezen ügyet így tárgyalnia nem lehet.

Kiss János ragaszkodik ahhoz, hogy neki kötelessége földeríteni az ügyet.

Elnök újból inti, hogy szabály szerint tegyen interpellációt, vagy indítványt. — Különben kénytelen lesz tőle a szót elvonni.

Kiss János sajnálja, hogy valahányszor ő felszólal, mindig rendentasítatik — s végre beadja az interpellációt, mely szerint: mondja meg a miniszter a háznak: nem értesült-e hiteles orvosi bizonyítvány által arról, hogy ha Bösörményi nyárbán elzáratik, ez betegséget szülösbitja, tett-e és minő fölterjesztéseket ő Felségéhez Bösörményi megkegyelmeztetése iránt, minő választ nyertek Szabolcs, Szathmár és más megyék ez ügyben ő Felségéhez tett fölterjesztéseikre stb. — Kiadatik irásban a miniszternek.

P. Szathmáry Károly interpellációt intéz a közoktatási miniszterhez az iránt, hogy mintán sok ezerekre megy azon kis gyermekek száma, kik a kellő gondosság hiánya miatt már korán romlásnak indulnak, — minő lépéseket szándékozik a miniszter tenni a kisdorodák országszerte létesítése iránt? — Kiadatik irásban.

Napirenden van a magyar-gácsországi vasútról szóló törv. javaslat részletes tárgyalása. A javaslat a központi bizottság módosításaival változtatás nélkül elfogadtatik, ugyezintén a határozati javaslat a munkács-stryi és eperjes-tarnowi vonalak iránt.

D. kérdések. *)

melyek vonatkoznak a dohány-egyedárúság fenntartása esetében — jelenleg fennálló dohányjüvedék rendszabályokon teendő szükséges javításokra.

1. Vannak-e és mely okok, melyek az állam-dohányegyedárúság fenntartását javallják?

2. A dohány-egyedárúság fenntartása mellett a dohányfogyasztás növekedhet-e? a dohánycultura emelkedhet-e, és különösen minőségileg (qualitativ) fejlődhet-e versenyképessé külföldön?

3. Hogy a magyar dohány a külföldön versenyképessé tétessék, e tekintetből milyen intézkedések, és minemű közegok által lennének esz-közlésbe veendő?

*) A feleleteket irásban a dohányjüvedéki szakbizottság elnökének Wodianer Albert urnak — Pest Deákér 1. szám bérmentetlenül, a „dohány-jüvedéki szakbizottság ügyében“ felirattal ellátva — kell 1869. aug. 15-ig beküldeni.

A szerk.

4. A dohány-jüvedék körül jelenleg hatályban álló szabályok és törvényes határozatok megváltoztató-e? vagy mily módosítások lennének azok a kinstár károsítása nélkül teendők?

5. S. A dohány-termelő, illetőleg dohánytermelésre jelenleg jogosult községek megtartandók-e? vagy mily változások lennének czélszerűek, tekintettel arra, hogy azoknak hatályos ellenőrzése lehetővé tételék?

6. Melyek lennének a leghatályosabb eszközök a jogosulatlan dohánytermelés megállítására?

7. Mily nagy körülbelül jelenleg a dohánynak tilalom ellenes fogyasztása?

8. Mily intézkedések lennének teendők, hogy a termelők által előállított dohánynak tilalom ellenes fogyasztása hatályosan gátolassék?

9. Milyen legyen nevezetesen az ellenőrzés annak biztosítására, hogy a termelő által előállított dohány a jüvedéknek, — kiviteli termelésnél pedig a kiviteli kereskedőnek hiány nélkül átadásék?

10. Ha bármilyen okból szükség állana be a termelési térnek megszorítására, mely elvek szerint lenne az eszközözendő?

11. A dohány-termelési előlegek, u. m. a hold- és szinor pénzek kiszolgáltatása jövőre is a jelenlegi szabályok szerint eszközöltesék-e?

12. A dohány-beváltásra vonatkozó szabályok czélszerűek-e, vagy mily változások lennének ajánlandók?

nevezetesen:

a) a beváltási áraknak és az osztályozási szabványoknak megállapítására, valamint azoknak a kiállításra előtti közbirrítételére;

b) a dohánybeváltási idő kezdetének és tartamának kerületek szerinti meghatározására;

c) a termelők pontos értesítésére, hogy mikor szállítsák be dohányukat;

d) a beváltó bizottságok egybehítására;

e) az osztályozás és átvétel módjára;

f) a temelőkkel eszközözendő leszámlásra és a dohányárnak kifizetésére.

13. A magyar dohány kivitele hátráltat-e a jelenleg fennálló szabályok által?

14. Miként lehetne a kivitelre való dohánytermelést előmozdítani a jüvedék érdekeinek veszélyeztetése nélkül?

15. Mily intézkedések szükségesek, hogy meggátolassék a dugarusság, mely a saját használatra termelt, vagy engedély mellett megtartott dohány ürve alatt tüzetik?

16. Meg van-e elégedve a közönség az árba bocsátott gyártmányokkal?

17. A jüvedék gyártmányainak elárúsításánál fordultak-e elő visszaélések és helytelenségek, melyeket orvosolni kell?

Jegyzés: Az ezen rovat alatti kérdések közül az 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 és 15-ikre a felelet a m. k. pénzügyminiszteriumtól is, — általában pedig mindezen kérdésekre a m. gazdasági egylettől, kereskedelmi kamarától, iparegylettől, dohányosi kereskedőtől (exporteura) termelőktől, s a nagy közönségnak ez ügyért magát érdeklő szakembereitől kérések.

Egyletek és közintézetek.

Értesítés az unitáriusok kolozsvári főiskolájáról.

Kolozsvár, július 6. 1869. — Azon meggyőződésben lévén, hogy ifjúságunk távol lakó szülői s általában a nevelés és tudomány barátait érdeklők azon események, melyek a lefolyt iskolai évben főiskolánkban történtek, nem tartom fölöslegesnek azokat röviden előterjeszteni.

Főiskolánk népessége az elmúlt évben is igen tekintélyes számból állott, mert 330-an törekedtek lankadatlan szorgalommal a tudomány, műveltség és képzettség megszerzésére. Ugyanis volt végzett theologus 10; papnövendék a három theolog. osztályban 28; a nyolcz gymn. osztályban 218; a négy elemi osztályban 58 s kezdő 16. Ezek közül volt r. kath. 30; ágostai vallású 20; ev. ref. 11; gör. kath. 5; gör. keleti 2; héber 20; a többi unitárius. Nemzetiségre nézve volt: szász 8, oláh 7, angol 2, a többi magyar. A halál ez évben nem kivált meg, mint a múltban, mert 5 jeles tanuló ragadt el nemcsak a szülő, hanem a tanítók és osztálytársak mély fájdalomára is.

Az országos törvény azon kedvezményét, hogy a katonának önkényesen beállít csak egy évig kötelesek rendes szolgálatban lenni, csak két tanuló vehette igénybe, mert a többiek szülői s szükséges szülői beleegyezést, félreértés következtében, későre küldötték el.

Ez évben részint közadakozásból, részint a közpénztárból a főiskola nagy termében egy igen szép orgona is állított, s ez által segített van azon régóta érzett hiányon, hogy a mesterei állomásra készülő ifjaknak nem volt hol gyakorolják magukat az orgonálásban. Az angol nyelv több év óta tanított ugyan főiskolánkban, de rendes vizsgálat belőle nem tartott. Ez évben ez is megkezdődött s mindkét vizsgálat alkalmával kitűnő eredményt mutatott. A könyvtár részint ajándék, részint vétel útján 310 kötettel gyarapodott. Amerikai hitokronánk is 110 kötetből álló igen becses tudományos munkával gazdagított főiskolánk könyv-

tárát. A természetrajzi-gyűjtemény vétel útján szintén több eszközzel szaporodott.

A nyári közvizsgálatok június 16—26. napjain folytak le, néhány kivétellel, általában örvedes eredménnyel. A szóbeli érettségi vizsgára, mely jun. 29. és 30-án tartott, 27 ifju állott elé, kik közül 24 érettnék nyilvánított, 1 egy tantárgyból szept. 16-ig, 2 pedig minden tantárgyból egy évig visszavetettet.

Az olvasó- és önképző-egyletek ez évben is örvedetes jelet adtak a munkálkodásnak és önképzésnek. Ez egyletek ugyanis a Lendvai-Latkócziné alapítványból több rendbeli díjat tüzték ki, melyekre 20 pályamű adatott be bírálatra. Nyertek: Boér Lajos egy értekezése 2 tallért, Péterfi Albert „Herodiás” című balladája 4 tallért; a bárót szereti-e, vagy az embert? című eredeti novellája 4 tallért és a Jokai „Mire megváltunk” című regényének kritikai és tanulmányoszerű ismertetésével is 4 tallért. Bedő Dénes esk. főnök fordítása latinból 5 tallért és Derzi Károly fordítása németből szinte 5 tallért. Volt még egy díj a II. József császár korát tárgyzó tört. tanulmányra, de az erre pályázó művek nem tűnt meg a mérték, a díj nem adatott ki.

Az érdemsorozat felolvasásakor következő jutalmak osztottak ki. A boldog emlékt. Fejér Márton által a szép írást kiűzőt díjakból a 2 tallért nyerte Albert Iván VI., az 1 tallért Végh Mátyás a IV. gym. oszt. tanuló; a t. Nappendruck Károly úr által ajándékozott 1 tallért Mátyás János I. gymn. oszt. tanuló.

Azon halhatatlan jöltevők nevei közt, kikről évről évre kegyelettel emlékszik meg az ifjúság és az utókor, ismét egy kegyes emlékt. nő jelenik meg, ezúttal először. Ez kövendi Szász Gergelyné, Ince Klára, a ki pár év előtt 100 frtot hagyott végrendeletileg főiskolánknak oly formán, hogy kamatai mindig a legjobb költő, vagy kötetlen munka írójának adassanak bírálat után. Ez alapítvány ez évben életbe lépett, e feladatra: „A tavasz minő vallásos és erkölcsi eszméket ébreszt az ifjban,” két költő és három kötetlen pályamű adatott be, melyeket a bíráló bizottság megvizsgálván, az egyik díjat a költő művek írói közül Péterfi Albertnek, a másikat a prózában írt művek írói közül várfalvi Pálfi Károlynak ítélte, kiknek a díj az összes ifjúság előtt és lelkesítő tapsai közt adatott át.

A Zsuki László-féle alapítványból, temetési és legatio díjakból a felosztályu egyenruhás ifjak közt kiosztott 78 ft 25 kr. Ev folytán a Konez János-féle alapítványból 24 szegény sorsu s jó magaviseletű tanulónak havankénti részint 5, részint 2 1/2 frtjával kiosztott 600 frt, a Fejér Ödön néven levő alapítványból két ifjunak havankénti 2 1/2 frtjával 50 frt.

A nevelés és nemzeti előhaladás ügyét szívókn bitorozó buzgó férfiak és jótékony nők ez évben is több szegény és árva fiúnak tették lehetővé a tanulás folytatását az által, hogy élelmükre kegyesen gondoskodtak. Ugyanis ebédet adtak egy-egy tanulónak: mlgos Kriza Jánosné minden nap, mlgos Ferenczi Mózesné és t. Kovács Antalné minden 6 ten kétszer, t. Sárdi Józsefné minden héten háromszor. Továbbá 10—10 tanulónak ebédet főztek hetenként egyszer: id. mlgos Groisz Gusztávné, özv. ml. Pákei Lajosné és ml. Jakab Elekné úrasznok; minden két héten egyszer: t. Berde Áronné, t. Brencsán Sándorné, t. Csulak Dánielné, t. Ferencz Józsefné, t. Frank Kis Jánosné, t. Haller Rudolfné, t. Haller Károlyné, t. Lászlóczy Péterné, t. Nagy Lajosné, t. Nemes Józsefné és t. Patáki Istvánné úrasznok. — Pénzt adtak az emlitett 20 ifju ebédje főzésére oly napokon, melyeken egyesek nem főztek: t. Filep Istvánné 8 frtot, özv. t. Gyergyai Ferenczné 16 frtot, t. Gyergyai Ferencz úr 10 frtot, t. Gyulai Ferenczné 8 frtot, t. János Gerőné 8 frtot, mlgos Káali Nagy Elekné 40 frtot, t. Magyar Mihály úr 12 frtot, mlgos Mikó Sámuelné 16 frtot, özv. m. Nemesgyei Jánosné 5 frtot, mlgos Sándor Istvánné 6 frtot, t. Örmösi Sámuelné 8 frtot és t. Végh Sámuel úr 16 frtot.

Fogadják a nemes szívű adakozók ezúttal is legösztöndb balánk- és közönetünk kifejezését e nagylelkű segedelemekért, melyekből annyi ifju szabadtottak meg a mindennapi kenyér megszerzésének nyomasztó gondjaitól.

Benczédi Gergely, ig. tanár.

Napi hírek.

— Ö Felsége a honvédelmi miniszter előterjesztése folytán megengedte, hogy a honvédségi löfegyverek beszerzésénél és átvételénél gyakorlandó felügyelés végett egy, közvetlenül a honvédelmi miniszteriumnak alárendelt, három tagu bizottság álltassék fel, s ezen bizottság elnökévé Márkovich Adolf honvéd lovas alezredesi nevezte ki.

— A folyó évi ujjonozásra nézve a honvédelmi miniszterium kiadta a rendeletet valamennyi törvényhatósághoz. E szerint a 43,273 főnyi összes hadjuttalékhoz ad az 1857 ki népösszeírás alapján, a határorséget nem számítva, a budai hadparancsnokság területé 30,645 ujjonozot, 3,065 póttartalékot; a nagy-szebeni hadparancsnokság 6,001 ujjonozot, 600 póttartalékot, és a zágrábi hadparancsnokság 2,693 ujjonozot és 269 póttartalékot. A rendelet részletesen megállapítja az ujjonozási eljárás is. Ezzel kapcsolatosan a hivatalos lap egy értesítése szerint a jelen ujjonozásnál már a hadköteles ifjak, kik eddig önkényessékként a hadseregbe nem léptek — a folyó évi sorozás beálltaig, azaz: augusztus 15-éig még beléphetnek a f. évi október 1-én kezdődő és egy egész esztendőig tartó katonaszolgálati tanfolyamra.

— A görög keleti vallásnak egyházi, iskolai és alapítványi ügyeinek rendezését illetőleg múlt évi aug. hóban Nagy-Szebenben tartott gör.

kel román nemzeti congressuson hozott szervezési szabályokat ö Felsége szentesítette s azok a legfelsőbb helyen eszazóztól némely módosításokkal hivatalosan közzétetettek.

— Egy dühös eb a városunktól nem messze levő Ajton helységében három, 10—12 éves gyermeket marcangolt össze. Kettőhöz remény sincs, a harmadik tán még megmenthető. Tegnapelőtt hozták be szegénykeket a kórházba.

— Csodálatos villámlelésről írnak a zajzoni földről. Egy nyári lakban többen voltak jelen, midőn a legelőnebb társalgás közepette valaki fény árasztá el a szobát, az ablak esőrémpölve bult alá, s ezzel egyidejűleg egy fiatal leány rogyott a földre és egy nő ruhája kezdett égni. Mindez egy másodperc múlva volt; mire a becsapott kobor mennyő az ablakfüggőnyeit meggyújtva, ismét előmozott a hol jött, s a lázat néhány-szor megkerülve a földre tnt. Az eső még meg sem indult volt, s semmi csattanás sem hallottak. — A társaságból csak a fiatal leány lett életveszélyesen találva; a korosabb nő, kinek égő ruháit birtelen lelépték, ma már jobban van.

— Még egy mennyő hullás. Bukovina szélén 70 ember dolgozott együtt a mezőn; a villám lecsapott, 7 rögtön meghalt, s a többi kisebb-nagyobb mértékben megsérült — írja egyik német lap.

— A „Gazetta Transsylvania” egykori főmunkatársa, Baritú György úr, az emlitett lap közlelbi számában kinyilatkoztatja, hogy ő, habár folyvást a régi alapon áll, nyolcz hónap óta egyetlen egy politikai cikket sem írt, felkéri el-lesegeit, hogy boszujokat rajta és ne övéin tütsék. — Ez bizony elég érzékenyen hangzik, hanem ilyen sürű mennyőhullás és jégverés közepette nem is csoda.

— Derék mészárosaink kivált már-már nevelésének is találhatják, hogy ilyen olcsó marha idején ismét oly csekélységgel vesződünk, minő egy font hús; de hát ki nem állhatunk az ez iránt bekötenkedő vidéki levelek zápora elől, s csak tudatunk illik a kérdéssel, hogy az ök 14, 15 és 16 os számaiknak, a mi, mint látszik, megdöndhetetlen 19-üktől mégis csak respectabliok kell. E magas ár a mi városunk egyik büszkesége, melyből ugyan szívesen engednénk valamit, de ugy megfogtuk, mint az egyszerű székely a gonosz; s arról sem tehetünk, ha a szabadulást kereső tekintetek a communitas felé irányulnak.

— A „M. P.” azon állításával szemben, hogy a „K. K.” jul. 10 ki száma napibirei közt meg-leut 4 ik cikket, mert a szerkesztősi jegyet viseli, beklüdtött nem lehet, kijelentjük, hogy azt nem e rovat vezetője írta, s a rendes jegy vétség-ből szedetett eleibe. Arról pedig, hogy csak ugyan beklüdtet, a beklüdtö belegegyezése folytán, szer-tőségünkkel bármikor meggyőződést szerezhett magá-nak K. Papp Miklós ur. Egyébiránt nem is ez a kérdés. Hogy mi, meg van mondva alább.

— A hallgató képviselőkre addig farag-tak az élezt, míg egy amerikai, Springer William nevű csakugyan talált fel egy szavazóképet. Ezt a valamit, melyből annyi sodrony fut ki, a hány képviselő van, az elnök asztalára teszik; s itt tudatja az „igen” t, vagy „nem” et, a színt, a mint az illető képviselő szavazott. Történik pedig ugy, hogy mindenik sodronynak kettős feje van, egyik az „igen,” másik a „nem” számára; s nem kell egyéb, csakhogy a képviselő tetszése szerint, vagy az egyiket, vagy a másikat érintse. Ilyen formán, minthogy a sodronyok a képviselőtől terjednek, a szavazáson a legűsepebb gyűlés is pár perc alatt töltesik.

— Egy francia lap statisztikai kimuta-tást hoz az európai államok színházairól, mely nem épen érdektelen összehalítás; e szerint van Franciaországnak 337, Olaszországnak 298, Spanyolországnak 168, Angolhonnak 159, az osztrak magyar monarchiának 152, a német államoknak 115, Poroszországnak 76, Oroszországnak és Belgium-nak egyenként 34, Hollandiának 23, Svájcznak 20, Portugáliának 16, Lengyelhonnak és Svédországnak 10—10, Norvégának 8, Dánia és Schleswig-holsteinnak külön 5, Török- és Görögországnak egyenként 4, Romániának 3, Szerbiának 1 színháza, összesen tehát 1480 nevezetesebb színház.

— A Duna néhány nap óta folyton árad; ily magas vízálás a nyár közepén szinte szokatlan.

— Egy amerikai társaság a pekingi kormánytól szabadalmat kapott a chinai kikötőknek villanyos távirddal való összekötésére, a chinai vonalakat aztán tenger alatti buzal által San-Franciscoval kötnék össze. A terv már a washingtoni senatus előtt van. A buzal leltlyesztése még nehezebb lenne, mint volt ama vonalé, mely az új világot a régivel az atlanti világtengeren át köti össze. Az Irland és New Fundland közti távolság csak 1900 angol mérföldnyi, míg a China és San-Francisco közti 7000 mérföldnyi; e mellett az utóbinnál levő tengeremlység is nehezebben érhető el, mint az atlanti Oceané. Mindazáltal e tetemes nehézségek dacára is reméljük, hogy nem messzire van az idő, midőn San Francisco néhány másodperc alatt válthat hirt Hong Konggal.

A művelt olvasó közönséghez.

Lapunk 82-ik számának a művelt olvasó közönséghez intézett figyelmeztetése nem volt fölösleges; Papp Miklós ur megkezdte a támadást, méltóztatassan szemügyre venni, milyen hatalmas érvekkel (?) állott a sikra.

Egyik az, hogy a „Kol. Közl.” szokta vitára ingerelni a „M. Polgárt”, ez meg hónapokig tartotta a meddő polemikát! Azt állítja, hogy a „Közöny”-nek alig van olyan száma, melyben a „M. Polgár” meg ne lenne támadva. „Milyen ártatlan! A mit a „M. Polg.” tett, a „Közönyre” fogja. Hivatkozunk a két lap t. olvasóira emlékeztetnek vissza arra, hogy a „Közöny” nagyon ritkán róttá meg a „M. Polgár” hetvenkétséit.

Második érv, hogy a „Közöny” gyalró, élethet, e felett a lap előfizetőinek száma mond dőntő ítélet; Papp Miklós ur ítélete e részben sem adunk semmit.

Harmadik érv, hogy újból vitára inge-

reltük a „M. Polgárt” (t. i. a lapot); holott mi Papp Miklós ur szeretlen dicsekvését róttuk meg.

Negyedik érv, hogy Papp Miklós ur a „Korunk” utóbb a „Kol. Közl.” újdondásza, a „Magyar Világ” levelezője és a katolikus „Magy. Polg.” szerkesztője servilismussal vadoja a „Kol. Közl.”; tessék egyetlen cikket megjelölni, melyben a „Kol. Közl.” nem íggetlen álláspontrol védelmezte a Deakpárt programját; míg azt nem teszi, a minthogy nem is teheti, a vád magában semmis.

Ötödik érv a „bezirkeri fogás” emlegetése. Az urbéri törvényszékeknel számos hazafiakkal én is szolgáltam; ön, mint politikai lap szerkesztője, talán sejt valamit arról, miért tettük azt; különben Kolozsmege megisteltó itéletére hivatkozhatom, mely törvényhatóság engem az alkotmány feltámadása után azonnal megyei törvényszéki ülnöke közé választott.

Különb ez érvek gyanánt felhozott észfezamodások nem tartoznak a vitás kérdéshez és így, mielőtt a „de lana caprina” firkálást Papp Miklós ur tovább folytatná — ha csak a nyilvánosság előtt adott szavát visszavonni nem akarja — miután a mit róla állítottunk, megczáfolhatatlann be is bizonyítottunk, — tessék a száz aranyat a kijelölt „nemzeti intézet” pénztárába befizetni; mert am hiába erőlködik:

oly positiókat, milyeneket Papp Miklós ur választ, egy I. Napoleon haditudományával rendelkező hadvezér sem képes megvédelmezni.

„Válasz” annak egy basábra menő részét átolvastam; e ferdítésekkel teljes meseomdással még egy V-ik gymosialis osztályt végzett gyereket se lehetne tévútra vezetni; a végét is elvárjuk s akkor az egész mondkát illusztrálni fogjuk; az eddig megjelent nro I is reá olvassa Papp Miklós urra: sok szó, nagy érvazegység!!

Sándor József.

KÜLFÖLD.

Páris, jul. 12. A törvényhozó-testületben Bonher felolvasa a császár üzenetét. Ez kifejtja a minisztertanácsban hozott határozatokat. A senatus legközelebb összehívatik, hogy a következő kérdéseket vizsgálja meg: A törvényhozó testület joga az ügyrend megállapítása fölött, a javaslatok benyújtási módjának egyszerűsítése, a kormány azon kötelezettsége, hogy a vámszabályozati változásokat és a nemzetközi szerződéseket a törvényhozó testület elé terjessze, a költségvetés fejezetek szerint szavaztatnák meg az ellenőrködés tökéletesítése végett, a képviselői mandatumok összegegyeztetése a nyilvános, nevezetesen miniszteri functiókkal s az interpellálási jog kiterjesztése. A kormány a senatusra vonatkozó kérdéseket is tanulmányozni fogja.

Páris, jul. 13. Egy császári rendelet a senatusat aug. 2-ára hívja egybe. A törvényhozó testületnek ülései elnapolhatók. A „Journal officiel” jelentése szerint a miniszterek beadtak lemondásukat s a császár elfogadta a lemondást.

Itt azon hír van elterjedve, hogy a miniszterek ma este beadják lemondásukat. Segris, Talhonet és Buffet a miniszteriumba belépének és a tiers part interpellatióját feladná.

Madrid, jul. 12. Egy decretum az állam-adósság egyhárdának egységesítését rendeli el. Sagasta a cortesben kinyilatkoztatja, hogy minden hatóság, mely az alkotmányra az esküt letenni vonakodik, fel fog oszlalni. Az unionisták Prim tbnak az új miniszterium alakításában szabad kezét engedték. Prim azt hiszi, hogy estig a miniszterek névsorát Serrano elé terjesztheti.

Berlini félhivatalos lapok állítják, hogy a porosz kormány az országgyűlés felosztásának eventualitásokhoz közelebb jutott, mióta meggyőződött, hogy a majoritás a deficit földözését célzó javaslatokat alig fogja tekintetbe venni. A berlini közlönyök azonban ezen lépésből nem jósolnak sikert a kormánynak, mert új választások esete maguk a conservatív kerületek is szavazataikat az adófelelmes ellenzőire fogják adni.

Havannából Uj Yorkon át jelentik, hogy Caballero de Rodas tbn egy kiáltványt bocsátott ki, melyben e fölkelést már majdnem teljesen elnyomottak, szörványosan fölmerült guerilla harez-nak mondja. A tbn elrendelte, hogy minden gyujtogatási és gyilkossági vád a hadi törvényszékek előtt tárgyalassék, hozzáteszi azonban, hogy mindenki részrehajlatlan igazságra számíthat. A rendes törvényszékek egyébiránt folytatják eddigi foglalkozásaikat.

Mint New-Yorkból f. hó 8-rol távirják, a virginiai választásoknál a conservatív többség 40,000 re megy. Több mint 30,000 néger szavazott a conservatív mellett. Walker, a conservatív jelölt, 40,000 szónyi többséggel választott meg államkormányzóvá. A conservatívok közül 6, s a radikálok közül 3 congressusi tag választott, ez utóbbiak egyike néger lévén. Az új alkotmány elfogadtott; azon záradék elvettétvén, melyszorint azok, kik a hűségi esküt nem akarják letenni, megfosztatnak activ polgári jogaiktól. Eszerint, mivel az alkotmány egyszerűt elfogadása köttetett ki sine qua non feltétellel, — Virginia ezen választások dacára sem fog a congressusba fölvetetni.

Legújabb.

Páris, jul. 14. A kamra clnapolásának indoka az, mert szükséges a miniszteriumot újjalakítani s a senatusi javaslatokat előkészíteni. Bonher vizsgálépése végleg el van határozva, ő Sergey-be vonult. Allíják, hogy még Lavalette, Baroche és Gressier fognak visszalépni, a császári ház miniszteriuma alkalmasint megszűnik; az új miniszteriumba lépnek Segris, Louvet, Talhonet, Chevandier és Drouin de Lhuís.

Olivier visszaszántotta a miniszteri tárczát; Magne, Forcade, Rigault és Niel megmaradnak a miniszteriumban. Latour d'Anvergne lesz valószínűleg külügyminiszter, Lavalette megy helyette londoni nagykövetnek.

Raktár Kolozsvártt: K A R V Á Z Y G Y U L Á-nál, főtér gr. Teleky Domokos-ház.

Három forintot alól utánvétellel nem küldetik

A Hoff János-féle matacsokoládé-por minden hozzáadás nélkül gyenge gyermekeknél erősítő szerül, csecsemőknel tápszerűl hígított tej hozzáadásával felforralva használtatik. A gyermeknek naponta 3—4 szor melegén adandó; a mértékét a gyermek étvágya határozza meg.

E maláta gyógyításkeresek által a maláta gyógyképessége a legnagyobb hatályra emelkedett. Magán orvosok, valamint nyilvános kórodái és fürdő-orvosok is rendelik; az 1864- és 1866-iki háborús években a kir. tábori kórodák főorvosai — 300-on felül — nem találtak a sebestült és beteg katonaság számára erősebb gyógyításkereseket a Hoff-féle malátakivonat egészségi sörnél, s a Hoff-féle maláta-egészségi csokoládénál. Oly okmányokat, a minőket a Hoff-féle maláta-gyártmányok erre nyertek, s a melyek részben alább ismételtemek, más gyártmány, nevezetessé az bár a legesetöbb címekkel, s birjon a legkitünőbb magán bizonyítékokkal is, nem mutathat fel; oly elismervények ellen az irgységnek sem lehet kifogása, mert a hivatalosan gyakorló kórodái főorvosok nem csatlakhatnak meg s ők sem csatlaknak. Ezért jogos bizalma is van a közönségnek e gyártmányokhoz, s minden osztály a legmagasabb körökig használja azokat: a beteg, mint gyógyszer, az egészséges üdítőül és frisztítőül; Európa minden országa, a föld minden égőve ismeri azokat s érzi szükségességét azok megszerzésének; a mivel világ minden nyelve — a német, francia, angol, holland, dán, spanyol, magyar, orosz, lengyel, olasz, oláh, új-görög, még a keletiek is — adott jutalékok azon száz meg százezer köszönetírathoz, melyek a gyárnakhoz készítményei jótékony hatása felől intéztettek. Megtisztelő érnek e malátakészítmények kitértéseért, főlemelő kinevezések udvari szállítónak, még az egykor kármoló irgység elhallgatása is — mind kitűnő bizonyítványok, hogy a maláta jóhatású erejének előállításá minden készített czikkben helyes, s hogy azok a bizalmat, melyet a világon nyertek, megérdemlik. A malátagyártmányok készítése, összelése, szükségképpeni hatása felőli tudományos értekezlet több főváros orvosi levéltárába le van téve. Azok nyilvánosságra bocsátása annyival inkább nem volt tanácsos, mivel csak az ipar zsákmányolná ki azokat. Minden ország közönségére nézve pedig szükséges az iránt biztossnak lenni, hogy a kívánt malátagyártmányok oly forrásból erednek, a mely Hoff János-féle malátakészítmények eredetűl világszerte ismeretes.

Parishöl, 2. január 1862. A Hoff-féle malátakivonatot Berlinből vizsgálat alá vettük és szorgosan kémleltük. Lepároltatván 4 százelekét langot adott. A maradék előgőzöltetett s oly terméket hagyott hátra, a mely igen tisztán kinyomott nyers czukros komló-gyanta illatot adott, s a mely meglehetősen mennyiségű glutint tartalmazott, kétségtelenül azon malátáról, a mely a sörkésztésre használtatott. Ezenkívül találtak benne keserű és illatos növényeredetű anyagok, de ásvány-anyagoknak semmi nyoma. A készlet csilapító, az igazugságot enyhítő, egyszerűen d tápláló és erősítő tulajdonokkal bír. Drága étmérseki, minden más felett álló szer ez, alkalmas gyenge alkatu egyéneknek, vagy olyanoknak, kik nehéz betegség következté-
ben igen elgyengültek, ugy nőnek is, kik nehéz gyermekágyból keltek fel, szoptatni igen gyengék vagy igen kevés tejelválasuk van. Hanem a malátakivonat jótékony hatása nem erre szorítkozik. A gyógyászati anyagok közt magasabb helyet foglal el, a leghatósabb gyógyszerek közé tartozik, a melyeket bizonyos osztályu betegségeknel vagy beteges állapotoknál alkalmazhatni. Ez elnevezés alatt a lélekzési és emésztő szervek burutos bajaiban, makacs hűléseknel, gumós sorv után, sápkórban, gürvényben és angol nyavalyá-
ban alkalmazható. A legkínzóbb szolgálatokat teheti a gyomor betegségeiben s különösen oly esetben, midőn e szerv elgyengüléében van. Minden említett betegségben biztosan ajánlhatjuk Hoff János ur egész-
ségi sürét, annyiaval inkább, mivel a gyakorló orvosok nagy száma annak alkalmazása által a legmegle-
pőbb eredményeket eszközölte, s Németország több orvosi tekintélye e termék gyógyászati értékéről meg-
győződött sítb. Dr. Zimmermann W. gyakorl. orvos, tudományos társulatok tagja.

Kapper S, Jungbunzlau.

Wulf-Krone, kerületi főorvos, Stralsund.